

друзи служби по дружите корабишта и пр.
Оз посещаваш често нашите митовоци.
За Балцаров бях чувал че още докато
е бил в теоритически курс на училището
се отмигвал с особеност на характера
и с поетична душа. Реших да се запозная
по отблизо с него. Товиках го при мен на
кораба. Когато му се съм научил че пише
стихове и го попитах да ми донесе еско
от тях да ги прочета. Той извади това
ми донесе. Донесе еско стихотворение,
което не бяха лоши, но едно от тях по
заглавие „В кубрика“ ми направи дълбоко
впечатление. Но не беше като онези обик-
новени стихотворения на които мнозина са
способни на младост. Стихотворението „В кубрика“
беше неопоримо доказателство за наличието
на истински поетически таланти, доказателство
силно за да се развива и утвърдява
непрекъснато и безпирно.

Мъка на трезвил морския живот
тогава, е гениално изразена в това стихо-
творение. Особено художествено е третият куплет:

„Скробта горч, цигарите — светурки
Пролетват сред тютюневата мъгла...“

Обори еско мъгочитно глава,
А фалшивите свирли като цигурки
Поу ветъра на нашите тела.“

По своето художество и сила на ми-
сльта, този куплет е равен на стиховете
на Ботев с които отива ознаи често